

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/konkursy-i-nagrody/nagroda-semper-fidelis/2019/79602,Wolanie-z-Wolynia-pismo-religijno-spoeczne.html>
2022-05-25, 19:31

„Wołanie z Wołynia” - pismo religijno-społeczne

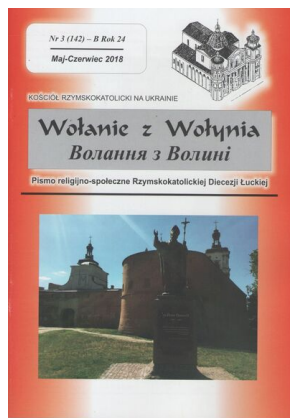
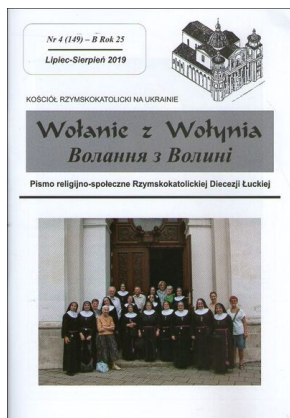
Ks. Witold Józef
Kowalów

Dwumiesięcznik „Wołanie z Wołynia” ukazuje się na terenie diecezji łuckiej na Ukrainie od ponad 25 lat. Od początku redaktorem naczelnym jest ks. Witold Józef Kowalów - polski duchowny rzymskokatolicki, posługujący w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Ostrogu.

Pismo porusza zarówno tematykę współczesną, związaną z funkcjonowaniem kościołów i środowisk polskich na Wschodzie, jak również kwestie historyczne, m.in. dotyczące zbrodni wołyńskiej.

Ponadto „Wołanie z Wołynia” jest wydawcą licznych książek z zakresu historii Kościoła, polskiej obecności na Wschodzie i wszelkiej tematyki związanej z szeroko pojętą ziemią wołyńską. Dzięki publikacjom wydawanym staraniem wydawnictwa swoje zasłużone miejsce w historii odzyskało wiele osób związanych z ziemią wołyńską, nierzadko funkcjonujących w dramatycznych warunkach i okolicznościach.

„Wołanie z Wołynia” przyczynia się również do inicjowania licznych działań, mających na celu nawiązanie dialogu historycznego na wyjątkowo trudnym terenie, jakim jest obwód wołyński na dzisiejszej Ukrainie.

Ks. Witold Józef Kowalów – syn Stefana i Heleny z d. Stanek. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Białym Dunajcu, w 1982 rozpoczął naukę w I Liceum Ogólnokształcącym im. Oswalda Balzera w Zakopanem. Sympatyk 1 Drużyny Harcerskiej im. Księcia Józefa Poniatowskiego w Zakopanem. W latach 1983–1985 brał udział w pracach zbierającego się systematycznie seminarium historycznego 1 DH. Egzamin maturalny złożył w 1986. W tym samym roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej. W 1992 otrzymał święcenia kapłańskie i uzyskał stopień magistra historii Kościoła na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 1992 r. pracował na Ukrainie. Od października 1992 r. jest proboszczem parafii Ostróg na Wołyniu (diecezja łucka), a od 1993 r. był także duszpasterzem parafii Kuniów (diecezja kamieniecka). W latach 1992–1995 był proboszczem parafii Zdołbunów i Klewań, które przekazał swemu następcy – ks. Andrzejowi Ścisłowiczowi. Członek Rady Głównej Synodu Archidiecezji Lwowskiej i Diecezji Łuckiej (1995–1997). Członek Rady Kapłańskiej Archidiecezji Lwowskiej (1993–1996).

Założyciel i redaktor naczelny czasopisma religijno-społecznego rzymskokatolickiej diecezji łuckiej „Wołanie z Wołynia”. W latach 1996–2000 członek Rady Kapłańskiej Diecezji Łuckiej. W 1999 r. został mianowany członkiem Komisji Episkopatu Rzymskokatolickiego Ukrainy ds. Środków Społecznego Przekazu. Laureat IX Polonijnej Nagrody im. Ireny i Franciszka Skowyrów za całokształt twórczości nt. Kościoła katolickiego i Polaków na Wołyniu (2002). Wykładowca Uniwersytetu Narodowego „Akademia Ostrogska” w Ostrogu (2002–2010). Odznaczony Medalem Pro Memoria Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w Warszawie (8 maja 2005).

11 lutego 2005 powołany na członka Komisji Historycznej dla procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego ks. Władysława Bukowińskiego. 18 grudnia 2006 mianowany kanonikiem (*expositorio canonicali*). Nagrodzony Złotym Medalem Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” (2007). Uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008). W 2012 r. otrzymał nagrodę „Małego Feniksa” za całokształt pracy i wydanie 77 pozycji wydawniczych. Członek Rady Naukowej Instytutu Badań Kościelnych w Łucku (2009). 2 lutego 2010 mianowany kanonikiem honorowym Kapituły

Katedralnej Łuckiej. 29 lipca 2015 odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. Wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego pw. Najświętszego Serca Jezusa diecezji kijowsko-żytomierskiej w Worzelu (2016).